

STOFF

Tefatsberoende tidning!

Stockholms Tidning om Oidentifierade Flygande Föremål

Innehåll:

VAD SKALL SKE MED STUFO ?

Whitley Striebers bok 'GENOMBROTT'

TÄVLING, igen !

KRITIK MOT UFOLOGERNA, fortsättning.

Ledare

Ufologin befinner sig, har vi inom UFO-Sverige konstaterat, i en svacka avseende det aktiva engagemanget men även vad det gäller attityder och inställning till detta svåra ämne. En ganska kraftig rörelse har vandrat genom främst landsortspressen som helt och hållet inriktar sig på den smala och enkla teorin om att ufos utgörs av de flygande tefaten, farkosterna från främmande planeter.

UFO-Sverige har som bekant länge önskat föreslå att inriktningen breddas så att fler teorier får plats inom ämnet eftersom tefatsteorin inte kan förklara alla de tusentals bisarra rapporter som kommer från hela världen. Ett numera berömt exempel är väl Whitley Strieber vars berättelse jonglerar mellan dröm och verklighet. Att bredda arbetsfältet med flera teorier är en trovärdighetsfråga både för STUFO och för Riksorganisationen UFO-Sverige.

En breddad attityd, och inte den inskränkta tefatsdogmen, tror man inom organisationen, kan hjälpa till att få fler intresserade, t ex parapsykologer men även forskare inom den etablerade forskarvärlden. Ett exempel på detta var projekt Hessdalen som hade ett stort stöd av norska forskninginstitutioner och även av norska försvaret.

Problemet är emellertid, att eftersom tefatshypotesen är enkel, så är den också populär. Den leder till spännande spekulationer och har i och för sig en bra chans att visa sig vara den rätta teorin men som alla vet så finns det inga bevis för detta.

Frågan är då: Ska man vara s k seriös och hålla en bred öppen linje, en linje som inte är begriplig för alla, eller skall man ägna sig åt det populistiska? För att få folk aktiva men även för att trygga ekonomin?

Det är en svår fråga och man bör ta ställning. Klart och tydligt.

STUFO har för närvarande problem med att rekrytera aktiva medlemmar. Det har bl a inneburit att det vid senaste årsmötet inte gick att välja en styrelse.

Därför är det dags att vaska fram ambitionerna hos de medlemmar som finns eller också är det tid att packa ihop föreningen. Ett upprop görs därför i detta nummer av STOFF men mer om detta på annan plats.

För övrigt kan man konstatera att det är sällsynt lugnt i Sverige. Under 1989 kom det in endast ett 40-tal rapporter till UFO-Sveriges rapportcentral mot ett 2-300 tal annars. Vad kan det bero på? Har man plötsligt slutat se fel? Eller är viljan att rapportera plötsligt sämre? Eller har det rent krasst varit mindre antal ufos i luften?

Tja, det vet vi inte men vad vi vet är att ufofenomen alltid kommer att rapporteras även om det periodvis är lugnt. Var så säkra.

----- C G Norlén, ansv. utg. -----

Medlemsavgifter

Medlemsavgifter för 1990:

	Redan medlem, Nytt medl.sk. 1/1-30/6	Nytt medl.sk. 1/7-31/12
STUFO med UFO-Aktuellt.....	140:-	110:-
STUFO	70:-	35:-
STUFO pensionärer, studerande, med UFO-Aktuellt ...	115:-	100:-
STUFO pensionärer, studerande.....	35:-	35:-

(med pensionär, studerande avses heltid)

WHITLEY STRIEBER: Genombrott

Whitley Strieber har givit ut en ny bok, *Genombrott*, som är en fortsättning på hans förra bok *Närkontakt*.

I den förra boken beskrev han hur han vaknade en natt i december 1985 och såg en småväxt, skräckinjagande gestalt klädd i metallplåtar närma sig hans säng. En stund senare fördes han ut ur rummet och hamnade i en sänka i skogen. Där blev han sittande på marken, förlamad i hela kroppen och kunde endast röra ögonen.

Detta blev upptakten till en serie skrämmande händelser, som drabbade både Whitley Strieber själv, hans fru Anne, sonen Andrew och ibland även vänner till familjen, som gästade hans stuga på landet.

I *Genombrott* fortsätter han att berätta om sina upplevelser. Det kan inte vara hallucinationer, anser Strieber. Det måste vara utomjordiska varelser, som hör hemma i en annan dimension! Kanske att vi alla råkar ut för dem någon dag.

Han berättar att sent en kväll när Anne och Andrew hade gått och lagt sig och allt var tyst och stilla i huset, gick han ner i bottenvåningen och satte sig i en stol vid fönstret för att läsa. Hans två katter sällskapade med honom i rummet. När han hade läst en stund hördes det plötsligt kraftiga knackningar på husväggen. Det var nio knackningar, uppdelade i grupper om tre, följda av en tionde lättare dubbelknackning. Knackningarna hördes högt upp på väggen, nära taket, dit ingen kunde nå utan en stege. Strieber blev förskräckt och katterna blev utom sig av rädsla. Strieber tittade utanför huset, men kunde inte finna någon förklaring till ljuden. Men så förstod han att det naturligtvis var besökarna som hade varit framme. Så småningom gick han till sängs. (Knackningar kan vara ett psykokinetiskt fenomen.)

Nästa dag upptäckte han att han hade dubbla minnen från föregående kväll, som täckte samma tidsperiod. Dels kom han ihåg, att han hade gått upp för trappan för att lägga sig. Och dels att han öppnade dörren till altanen och gick ut på den. När han stod där och tittade, upplöstes plötsligt altanen och poolen i tomma intet, och istället såg han ett fält med gula blommor. Himlen var svart och full av stjärnor, men trots det var blommorna solbelysta. Plötsligt kände han en vind bakifrån, och en massa barn sprang förbi honom ut på fältet. Dessa båda minnen täckte samma period.

(Strieber har ett egendomligt minne. Ibland har han en minnesförlust på flera timmar, då han inte vet var han varit. Det händer också att han tydligt minns att han har varit på en viss plats, medan hans vänner säger, att där kan han inte ha varit, eftersom han var tillsammans med dem på en annan plats vid den tidpunkten. Han har också "försvarsminnen". Han tror att om han har upplevt något skrämmande, förtränger han minnet av det, och i stället kommer det fram ett falskt minne, som han kallar försvarsminne.)

Strieber lever i en ständig skräck för att möta besökarna. För att övervinna sin rädsla beslöt han sig en gång för att sent på kvällen, när Anne och Andrew hade somnat, gå ut på altanen och fortsätta på en stig in i skogen. Men han kom inte längre än till altanen. Han försökte flera kvällar med samma resultat. Men en kväll tog han mod till sig, gick ner från altanen och in i skogen. Han var dödsförskräckt. Skulle han möta besökarna? Svetten rann, han darrade och fick kväljningar. Han höll på att kvävas. Hjärtat bankade. Men han kämpade sig fram. Efter vad som tycktes vara en evighet kom han till stigens slut. Framför honom låg en äng. Han vände och gick tillbaka samma väg och snart var han inne i värmen i huset. Han mötte ingen på vägen, men han tyckte att han lärde sig något av promenaden. Han måste utforska sitt eget inre med den rädsla som fanns där.

En natt såg han en liten vitklädd varelse som kom gående genom rummet. Hon såg ut som en liten ängel och satte sig på sängkanten. Sedan sade hon: "Din ämnesomsättning har blivit ändrad. Om du fortsätter att äta sötsaker kommer du inte att leva länge och om du äter choklad dör du."

Strieber var ganska förtjust i sötsaker och tog inte varningen på något större allvar. Men han blev förvånad när Anne en vecka senare talade om att hon hade haft en mar-dröm. Hon såg Strieber äta på en chokladkaka, och plötsligt föll han död ner. (Det verkar ibland som om Strieber har en stor förmåga att påverka sin omgivning telepatiskt).

Några månader senare promenerade Strieber en eftermiddag i staden tillsammans med Anne och Andrew. Strieber gick och åt på en glass. Plötsligt hörde han en ung röst som skrek: "Sluta upp med att äta på den där!" Han tittade sig omkring, men såg inget barn i närheten. Men han kom ihåg den vita ängeln, och kastade bort glasstruten. I samma ögonblick hörde han tre unga röster i korus, som skrek: "Han slängde bort glassen för att vi sa åt honom." (Han har således hörsel-

hallucinationer). Efter detta kämpade Strieber några dagar för att övervinna sitt sötsaksbegär, men sedan återgick han till sin vanliga blygsamma konsumtion. Men det borde han inte ha gjort. Besökarna kunde bli förargade!

Någon tid senare tog sig Whitley Strieber och Anne ett bad i bubbelpoolen vid halv elva-tiden på kvällen. Efter några minuter såg de ett underligt ljus ovanför träden. Det var ett lysande föremål, som hade ett blått och ett vitt ljus, och det liknade inte ett vanligt flygplan. Föremålet sänkte sig ner närmare marken och i nästa ögonblick träffades Strieber i ansiktet av en blåvit ljusblixt. Han kände sig plötsligt utmattad, och makarna steg upp och skyndade sig till sängs och somnade snart.

Efter en stund vaknade Strieber och såg alldeles framför sig en svartklädd man som slog en brunlockig, naken man med en piska. Miss-handeln var fruktansvärd och Strieber vändades. Han förstod att det hade med hans sötsaksätande att göra. Plötsligt började Andrew skrika och Strieber hörde en röst som sade: "Han straffas för dina synder." Strieber greps av skräck och försökte komma ur sängen, men han kände sig fastbunden och kunde inte röra sig.

(Det är känt inom medicinen att somliga människor ibland kommer in i ett förlamnings-tillstånd, när de befinner sig mellan sömn och vakenhet. Hela kroppen känns förlamad. De kan endast röra ögonen och har då ofta hallucinationer. Tillståndet kallas hypnagog paralys.)

Så småningom somnade han igen. När han talade med Anne och Andrew nästa morgon verkade båda helt normala. De hade inte märkt någonting av nattens händelser.

(Det som är mest betecknande för Strieber är hans stora rädsla. Han oroar sig för ozon-skiktets urtunning, för kärnkraftsolyckor och för att jorden skall explodera. Han frågar några rymdforskare om vad som händer om månen exploderar! Det blir den slutliga katastrofen, tror de.)

På sin födelsedag fick Strieber en antik radio i present av Andrew. De lyssnade på den under kvällen. Men när Strieber en stund senare gick förbi den, lyste stationsskalan upp och ljudet hördes starkare, och sedan stängde radion av sig själv. En undersökning senare visade, att strömbrytaren hade vridits om så häftigt att mekanismen gått sönder.

(Strieber säger i Närkontakt att han kan påverka elektriska apparater genom att lägga handen på dem. Han förorsakar kortslutning i stereoapparater. Om detta är sant, har han en psykokinetisk förmåga att påverka elektriska apparater. Men kan han verkligen vrida om rattar på psykisk väg? ...)

Strieber har ibland ut-ur-kroppen-upplevelser. En natt tyckte han att han svävade i taket och såg sängen och den sovande Anne och nattduksbordet med lampa, radio och bok. Han blev intresserad av andra människors liknande upplevelser och läste Robert Monroes bok Journeys Out of the Body. Han började sedan pröva de metoder som anges i boken, och fann att han andligen kunde förflytta sig till sina vänner och se dem. Ibland verkade det som om de också kunde uppfatta hans närvaro. En natt gav han sig i andanom iväg till en kvinnlig författare, som han kände. Han landade vid hennes sängkant och framförde ett budskap till henne. När de nästa morgon samtalade i telefon, visade det sig att hon både sett honom och uppfattat budskapet.

En egendomlig händelse inträffade en eftermiddag när familjen efter en kort bortovaro återvände med bil till stugan. När de passerade vägtullen märkte Strieber att i en bil bredvid dem fanns en katt med mycket egendommeligt utseende. Men vad värre var, i baksätet fanns ytterligare en katt. Den hade jättestora öron och ett huvud som var nära en meter brett. Strieber nämnde ingenting om vad han såg, men i samma ögonblick frågade Andrew vad det var för en underlig sak i baksätet. Båda hade sett samma sak. I nästa ögonblick var den försvunnen. Baksätet var tomt. Anne hade inte sett någonting.

FRÅGELÅDAN

FRÅGELÅDAN ... ??? ... ??? ...

UNDER DENNA RUBRIK KAN DU FÅ
DINA FRÅGOR BESVARADE, OM VI
VET SVAREN FÖRSTÅS.

SKICKA DINA FRÅGOR TILL:

STOFF-Frågelådan
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG.

(Det verkar ibland som om Strieber har förmåga att på telepatisk väg föra över sina hallucinationer till omgivningen. I den parapsykologiska litteraturen förekommer kollektiva hallucinationer.)

Vid ett tillfälle övernattade en vän, Philippe M., hos dem i stugan. Mitt i natten vaknade Strieber och hörde en kvinna i bottenvåningen säga: "Skrik inte, då väcker du Andrew". Trots att Strieber hörde denna främmande kvinno- röst, reagerade han inte, utan somnade bara om. Nästa morgon berättade Philippe, att han hade sett ett ljussken genom fönstret och ett jättelikt föremål, som svävade över poolen. Han gick ut i köket och där träffade han Anne, som sade: "Skrik inte, då väcker du Andrew". Men Anne försäkrade, att hon inte hade varit i bottenvången på natten. Hade Philippe drömt det hela, eller hur skulle det förklaras?

Strieber framhåller att han inte vill skapa en okänd värld, som är falsk. Han vill söka orsaken till sina upplevelser. Han nämner att ett antal hjärnsjukdomar och psykiska störningar kan framkalla hallucinationer. Men han förstår inte hur en sådan sjukdom hos honom själv skulle kunna förorsaka att andra människor upplever möten med besökarna. Sådana möten brukar i de flesta fall äga rum i hans stuga.

(Strieber bortser här ifrån att många vanliga, friska människor har hallucinationer. Det lär vara mycket vanligt att människor har hallucinationer, när någon närstående har avlidit. De ser eller hör den döde eller känner hans närvaro. Spiritistmedier brukar titta in i en annan värld och beskriva människor, djur och växter, samt de trevliga restauranger, där vi kommer att få äta god mat utan att betala någonting. Elinor Rohlin ger i sin lilla bok En värld i världen en provkarta på alla sina olika hallucinationer.)

Whitley Strieber har genomgått en rad olika undersökningar av hjärnan, där man bl a letade efter tecken till epilepsi, men man fann inga fel. Han har också gått igenom en rad psykologiska tester. Psykologen fann att han var stressad, utmattad och led av "inre kaos". För övrigt var han intelligent och hade en högt utvecklad verbal förmåga.

Boken Närbkontakt refuserades av hans vanliga förläggare och skickades sedan från det ena förlaget till det andra och avvisades ibland mycket föraktfullt. Men när boken slutligen gavs ut, blev den en stor försäljningsframgång.

Hur skall man nu förklara Whitley Striebers märkliga upplevelser? En möjlighet finns naturligtvis att alltsammans är påhittat. Han har ju tidigare skrivit många böcker, varav en del är skräckromaner. Men det förfaller väl troligare, att han verkligen har upplevt det som han berättar. Han har ju en livlig författarfantasi och dessutom, liksom en del andra människor, en hallucinatorisk fantasi, som yttrar sig i att det som finns begravt i det undermedvetna kommer fram i synbilder och hörselintryck. Hela hans tankevärld tycks dessutom vara fylld av oro och skräck för alla olyckor, som skulle kunna inträffa. Kanske dessa tre saker tillsammans kan förklara hans mystiska upplevelser.

Elsie Molin

Artiklar till tidningen

Vi efterlyser härmed duktiga skribenter av artiklar. Har Du något att komma med i debatten så vill vi hemska gärna ta med Dina synpunkter. Skicka dem till:

STOFF-Artiklar
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG

INSÄNDARE

Vi tycker det är bra med många olika åsikter i ufofrågan. Ingen skall ha monopol på ordet "ufoexpert" när man vet så lite om vad ufos är.

Skicka Dina bästa inlägg till:

STOFF-Insändare
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG

ÅRSMÖTESPROTOKOLL 1990

Stockholms UFO-förening

- P.1 Årsmötets öppnande**
Göran Norlén hälsade medlemmarna välkomna och öppnade mötet.
- P.2 Fastställande av dagordning**
En punkt 'Föreningens framtid' föreslogs och lades in som punkt 4a. För övrigt godkändes dagordningen.
- P.3 Val av ordförande och sekreterare till mötet**
Till ordförande valdes Göran Norlén
Till sekreterare valdes Åke Blomstrand.
- P.4 Val av två justerare till protokollet**
Sten Dramstad och Elsie Molin valdes som justerare.
- P.4a Föreningens framtid**
Göran Norlén berättade om bakgrunden till nuvarande situation där samtliga aktiva försvunnit ur föreningen de senaste fem åren. Föreningen har därmed intagit en låg profil vad gäller aktiviteter. När nu även intresset svalnat från ordförandens sida redogjordes för de alternativ till förening som kvarstår: A) Samma profil som idag, d v s endast en formell skylt utåt (telefon, medlemsmatrikel, bokföring, STOFF) B) En reorganisering av föreningen med hjälp av de ca 40 medlemmarna och C) en nedläggning. Årsmötet förordade dels A dels B vilket innebär att det under 1990 i STOFF (medlemstidningen) kommer att framgå hur läget är och att tiden för reorganisering bland kvarvarande medlemmar blir till årsskiftet. Verksamheten med bl a STOFF finns alltså t o m årsskiftet 90/91 för att ge medlemmar valuta för 1990. Finns det ingen fungerande styrelse samt ett antal drivande krafter kvar vid årsskiftet så avvecklas föreningen med omedelbar verkan. Kvarvarande medel fördelas enligt stadgarna paragraf 9. Rent konkret alltså: Ett par personer i den nuvarande medlemskaran skall innan årsskiftet forma en styrelse samt ta över de aktiviteter som STUFO har idag.
- P.5 Styrelsens verksamhetsberättelse och kassarapport för det gångna verksamhetsåret**
Verksamhetsrapporten lästes och kommenterades. Kassarapporten likaså. Verksamheten har varit lite "tunn" men ändå riktig i förhållande till antalet aktiva medlemmar. Ekonomiskt finns det inga större bekymmer efter ett överskott från ufo-seminariet i mars.
- Revisoremas berättelse**
Revisoremas hade inget att erinra mot bokföringen.

- P.6 Beslut om ansvarsfrihet för styrelsen 1989**
Årsmötet beviljade styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.
- P.7 -**
- P.12 Personval till de olika förtroendeposterna**
P g a föreningens nuvarande situation, se 4a, (samt ett litet medlemsdeltagande på årsmötet) så kunde inga personval äga rum.
- P.16 Beslut om medlemsavgiftens storlek 1990**
Inget beslut togs om avgiftens storlek för 1991.
- P.17 Övriga frågor**
Inga övriga frågor förelåg.
- P.18 Avslutande av årsmötet**
Göran tackade de församlade för visat intresse och gav ett löfte att samtliga frågor skall meddelas i nästa nummer av STOFF.

TÄVLING STOFF 3/89

Bland de svar vi fick in till förra STOFF-tävlingen har vi dragit två rätta svar: Elsie Molin och Sten Dramstad. Båda belönas med varsin BELLMANLOTT. Bra jobbat!

Hur då då? Tja, det finns olika sätt att räkna ut frökens ålder. Ett sätt är att pröva med rimliga åldrar. Rätta svaret var 30 år och då stämmer förutsättningarna, eller hur?

NY TÄVLING

Här kommer en gåta: Herr Lurén fick order av sin fru att köpa lite frukt. Eftersom det var i slutet av veckan och hushållskassan började sina så fick han bara köpa två frukter. Dessutom måste de vara av olika sort och den ena fick inte vara ett äpple. Väl i affären såg herr Lurén att det bara fanns äpplen och apelsiner. Vad skulle han nu göra? Han lade pannan i djupa veck och funderade en stund men så ljusnade hans min. Han köpte två frukter och gick hem.
Men: Vad köpte han egentligen????

Svaren vill vi ha före den 31 maj 1990. Endast skriftliga svar duger. Två rätta lösningar premieras med var sin Bellmanlott.
Adressen: Stoff-Tävling 1/90 Box 137 145 01 NORSBORG

KOMMENTARER TILL ÅRSMÖTET PLUS EN NYHET

KOMMENTAR OM ÅRSMÖTET

Som framgått av årsmötesprotokollet så har föreningen ingen styrelse. Det var helt enkelt för lite folk på mötet för att det skulle vara möjligt välja en.

Detta i kombination med att nuvarande ordförande skall avsäga sig alla uppdrag i föreningen gör att framtiden ter sig en smula dystert.

Ett 'reorganisering' möte utlyses härmed och detta skall hållas onsdagen den 13 juni 1990 klockan 18.30. Detta ger alla medlemmar chansen att i god tid planera för detta viktiga möte.

Varje medlem som önskar att föreningen skall fortleva och har chans, tid, möjlighet, m m, att bidra med aktivt arbete, skall komma. Mötet, ett extra årsmöte, skall välja en funktionsduglig styrelse samt skall diskutera hur överlämnandet av verksamheten från dagens aktive till morgondagens aktiva skall ske.

FRÅGELÅDAN

Några frågor till frågelådan har 'dykt upp' (dykt ner?). Här lämnas korta svar på dem.

1) De månilar som lämnades av USAs astronauter: Rostar de?

Nej. Inget vatten, inget syre - ingen rost (blandning av järnoxider och järnhydroxider). Om till sist bilarna är av järn eller något annat, icke rostande material, har jag ingen aning om.

2) Blåser det på månen?

Nja. En mycket, mycket, mycket liten atmosfär finns på månen men den är extremt tunn, knappt mätbar. Så i bemärkelsen att t ex en flagga skulle kunna fladdra i vinden - det kan den inte.

3) USAs astronauter lär ha rapporterat tre UFOs på månens baksida. Är det sant?

Astronauter har i flera gånger rapporterat märkliga fenomen och ibland ljus, inte bara de astronauter som åkt till månen. I de allra flesta fall har det rört sig om reflexer i markformationer eller i visiret till rymddräkten. Man skall komma ihåg att ingenting på månen eller i rymden

EN DÅLIG NYHET

I samband med fritidsnämndens sammanträde i mars beslöts att bli a Stockholms Ufo-förening inte längre skall erhålla sk nolltaxa i för- enings- och fritidslokaler. Detta beslut motiverades med att flertalet medlemmar i föreningen (1989) inte var bosatta i Stockholms stad (endast 25 av 55).

Detta innebär att vi inte kan utnyttja t ex ABF:s lokaler gratis längre.

För att kunna hålla mötet den 13 juni måste alltså en lämplig lokal ordnas fram. Ett förslag har framkommit om att träffas t ex på ett café. Jag vill emellertid inte spika någon lokal utan det ser jag som en uppgift för 'frivilliga' krafter inom föreningen. Skriv ett brev till STUFO, Box 137, 145 01 NORSBORG, om Du har ett bra förslag. Senast den 1 juni, så jag hinner skicka ut en kallelse.

FEL PÅ TELEFONEN

Några har säkert försökt ringa till STUFO men det har säkert varit svårt. Ett fel har funnits som gjort att det gått utmärkt att ringa ut men inte in (fel på själva apparaten).

Nu skall det emellertid vara fixat och är det inte upptaget (vilket det kan vara när dessa artiklar skrivs) och jag är hemma så.....

liknar våra jordiska förhållanden så misstolkningar, även av kvalificerade och tränade astronauter, är säkert mycket vanliga. Sen om det verkligen setts ufos....

4) Varför misslyckas Sovjet med sina Venuslandningar?

Det beror inte på Venusianer i alla fall! Mig veterligt råder det extrema förhållanden på Venus. Planeten har en höggradigt giftig atmosfär som dessutom utövar ett enormt tryck och har en 450-600 gradig temperatur. Det kan nog betraktas som rimligt att jordiska sonder som försöker landa helt enkelt går sönder men det har förekommit lyckade landningar också. Sönderna har emellertid haft en ganska kort livslängd.

KRITIK MOT UFOLOGIN OCH UFOLOGERNA. Fortsättning från förra numret.

Nu har väl våra egna astronauter skrämt bort dessa "okända personer" från månen som givetvis också lyckats utplåna alla spår, får vi förmoda. Det gäller att flytta ut till andra, ännu inte "avslöjade" tillflyktsorter, det finns gott om plats i vårt universum, och "överlägsna" civilisationer vet ju inget om kosmiska avstånd, så dem spelar det ju ingen roll.

Några framdrivningsbekymmer behöver de heller inte brottas med. De kan t.ex. tillämpa "elementärdrift", något som lär vara rymddrift i ordets egentliga betydelse. "Kontrollmekanismen i farkosten ges synkron frekvens med de universiella energiströmmar som existerar i hela rymden men så att de kommer en aning ur fas med dem. Antingen "efterfas" eller "ledande" fas kan användas, beroende på om man önskar färdas med eller mot strömmarna", Ja, ja!

Vidare finns ett slags mekanism som åstadkommer ett konformigt elektriskt fält som avleder "gravitationen" runt om farkosten. Framdrivningsmetoderna är lika många som tefaten, och för att följa med sin tid är man naturligtvis också inne på olika slag av "kraftfältsteorier" som figurerar under olika benämningar, såsom "elektro-gravitations-, G-fälts- och elektrostatiske" (?). Som bevis för dessa anför ufologerna farkosternas färgförändringar, svindlande hastigheter, den allmänna formen av en rund metallkropp, frånvaron av synliga drivanordningar, snabb acceleration och rätvinkliga kursförändringar. Fördelarna med kraftfältshypotesen anses vara många, en t.ex. låg energikostnad, eftersom rymdfarkosten endast behöver startas och sedan går av

NATURLAGARNA SÄTT UR SPEL

sig själv och accelererar tills den önskade hastigheten uppnåtts. Se här ett exempel på en "vetenskaplig" redogörelse: "Vi känner endast ett slags acceleration som inte resulterar i den farliga g-påfrestningen. Det är den dragningskraft som jorden utövar på varje partikel och atom i dess massa och ad infinitum i rymden.

"En kropp som faller till marken, accelereras varje sekund med en hastighet av 9,8 meter i sekunden. Och ändå uppstår en känsla av 'viktlöshet'. Vi behöver därför inte frukta någon fara eller märkbara obehag genom tillämpningen av elektro-magnetism eller elektro-gravitationsteorin". Visst måste vi hålla med ufologerna om att vår vetenskap är stenåldersmässig, om man ska uppfatta gravitationen på rätt sätt.

Ljushastigheten, eller närheten därav, anser man sig "lätt" kunna uppnå genom att färdas längs magnetiska kraftlinjer eller därmed närbesläktade strålar. En annan härresande bokstavlig tolkning av abstraktionen "det krökta rummet" (ett vanligt begrepp i populärvetenskaplig litteratur om Einsteins relativitetsteori) är att man vid långa rymdresor inte skulle följa denna "krökta rymd",

utan i stället gena och styra rakt på målet. De läsare som har någon aning om innebörden i begreppet "krökt rymd" ler säkert i mjugg vid beskrivningen av denna "genväg".

Från ufologiskt "forskningshåll" meddelar man att man försökt intressera vetenskapsmännen att utexperimentera olika medel att "tygla" tyngdkraften. "Från första början trodde vi, att man först måste söka konstruera en differential till en blivande gravitationsmotor. Vidare fick icke någon yttre kraft komma till användning, dock möjligtvis med undantag av en vanlig automobilmotor. Med andra ord, den motor som vi skulle kunna godkänna, måste fungera som en perpetuum mobile-maskin och endast utnyttja tyngdkraften eller någon övernaturlig kraft som energikälla. Såvitt vi nu vet, förutsätter detta ännu konstruktionen av särskilda anordningar för tyngdkraftens isolering, avledning och absorbering innan vi kan börja arbetet med en sådan differential".

Här rör sig ufologerna på verkligt djupt vatten. Visst är det högst sannolikt att det föreligger något dolt samband mellan gravitation och elektromagnetiska fält, men ingen kan i dag säga något som helst om detta samband, och inte heller när eller om man kan vänta sig något sådant samband. Därmed vet man heller inget om negativ gravitation eller gravitationsvågor. Varken Einstein eller någon annan har, trots ihärdiga ansträngningar, kunnat finna något sådant samband. När eller om det en gång konstateras ett sådant samband så kommer i varje fall inte de ufologiska spekulationerna att besannas. De använder ju redan dessa begrepp som "bevis" för tefatens existens.

En sak är dock säker. Omvälvande upptäckter kommer att göras även framdeles, men lika säkert är att resultatet av dessa inte blir vad vi har tänkt oss, allra minst vad ufologerna har tänkt sig, trots att de försöker gardera sig på alla upptänkliga sätt. Ufologerna bollar med gravitation, tröghetskrafter, flykthastigheter och liknande elementära begrepp på ett sätt som avslöjar att de inte har en aning om Newtons rörelselagar. Man tycker att det åtminstone vore en rimlig begäran att de först studerade Newton, innan de över huvud taget ger sig in på den "forskning" de säger sig bedriva. Deras vårdslösa hantering av begreppet "bevis" visar också att de inte ens har en aning om innebörden av det.

Slå upp "bevis" i ett lexikon och försök fatta innebörden. Ska ett bevis kunna tillämpas i ufologiska sammanhang blir det nog inte mycket kvar av "vetenskapen".

Som ett exempel på den utrustning som används vid ufologisk "forskning" är den s.k. Cartwright-detektorn, "en snillrikt enkel anordning" enligt ufologerna. Att den är enkel ska sannerligen inte förnekas, men att den är snillrikt enkel bestrids på det kraftigaste. Denna Cartwrights uppfinning var i sin första utformning inte

känslig nog, och modifierades på sätt som bilden visar. Den "snillrika" upptäckten var att "man lagt märke till... att den magnetiska kompassnålen snurrar runt utan någon som helst styrning, så snart ett flygande tefat kommer i närheten, så varför skulle man inte kunna förbinda en elektrisk ledning med kompassnålen på så vis att den sluter en elektrisk omkrets" ?? "med en inlagd elektrisk ringklocka, då den rubbas ur sitt normala nord-syd-läge?"

"Ledningen måste försiktigt fästas vid batteriet... först sedan apparaten orienterats så att kompassnålen balanserar fritt mitt i ögla. För att motverka eventuella gnistor måste denna kontaktöglan göras av silver eller något liknande material. Kontaktöglans inre omkrets bör ha en diameter på ca 0,5 cm. En ytterligare förbättring för att förhindra gnistor är att man med tillhjälp av en 0.05 radiokondensator förbinder kompassnålens axel-

tapp med kontaktöglan". Beskrivningen fortsätter i samma naiva stil, och vi får innerligen hoppas att det inte var instrument av detta slag som de riktiga astronauterna förde med sig på rymdresorna. Kvaliteten på materialet i tefatslitteraturen är i sin helhet av detta slag. Vid en ufo-observation sägs att man har en radioanläggning "med en styrka på 530 kilocykler för att uppfånga alla förekommande radiobuller".

Vad menas med följande konstaterande: "Det finns 91 % sannolikhet för att åtminstone en del av observationerna gäller verkliga föremål av okänt ursprung"?

Snillrikt enkla uppfinningar är just ett kriterium på verkligt stora tekniska och vetenskapliga uppfinningar, men mr Cartwright kan näppeligen räkna med någon större berömmelse för sin "uppfinning", den hör hemma bland barnkammarens leksaker. Man blir nästan rörd över den enfald som ufologerna lägger i dagen vid sin "forskning".

Den större delen av "ufoforskningen" består i hätska utfall mot vetenskapsmän och myndigheter som inte är benägna att utan vidare svälja alla dessa bisarrerier. Den övriga delen består i stort av "sekternas" inbördes käbbel. Den enas "vetenskapliga instinkt" beskyller de andra för "extremistfalangens groteskerier".

Så har vi den inte mindre naiva floran av "äkta" fotografier. Ufologerna erkänner visserligen att det förekommer falska foton men de, och endast de, anser sig kapabla att avgöra vilka fotografier som är falska och vilka som är äkta. Man ställer sig verkligen frågande till vad som är betecknande för ett "äkta" fotografi. Alla fotografier är väl i fridens namn äkta, det är väl motivvalet som är avgörande, och via ett fotografi är det helt omöjligt att fastställa huruvida "motivet" varit äkta eller inte. Det publiceras otroliga mängder bilder som betecknas som äkta, åtminstone tills fusket med motiven avslöjats, och som är av sådan naiv karaktär att man häpnar. Andra är av så dålig kvalitet och så suddiga att de kan tydas till precis vad som helst, men ändå är de "äkta". De som sysslar med tefatsfotografering i syfte att förfälska är i

regel mycket dåliga fotografer och saknar helt begrepp om perspektivlagarna. För att göra ett dåligt foto övertygande fordras mycket stor skicklighet och god kännedom om "visuella" lagar.

Vissa ufologer har också fått elektromagnetiska vågor "på hjärnan", speciellt då mikrovågor, med vilka utomjordiska varelser "hypnotiserar" sina offer och "samtalar" med dem eller... ja, fantasierna är så groteska att man inte ens kan återge dem. Man frågar sig om inte ufologerna själva i hög grad blivit utsatta för sådan strålning.

Den riktiga vetenskapen befinner sig i en brytningstid, och fantasifulla spekulationer är inte bara tillåtna, utan också önskvärda. Därmed är inte sagt att dessa spekulationer ska bygga på ockultavansinnigheter. Mängder av seriösa ufoundersökningar har alltid lett till samma resultat - någon som helst grund för antagandet att gjorda ufo-iakttagelser är "verkliga flygande tefat" finns inte. Det är självklart att sådana utredningar inte kan leda till att alla observationer kan förklaras, det måste av nödvändighet bli några procent som inte ges tillfredsställande förklaringar. Dessa fattiga procent biter sig ufologerna envist fast vid och använder som direkta bevis för att det rör sig om verkliga tefatsfall. Man är givetvis inte heller överens om vilka av fallen som kan betecknas som upplärade. Självklart är ufologernas siffror på oförklarade fall eller säkra tefatsfall mycket höga. Ufologer som säger sig vara vetenskapligt objektiva och i den egenskapen endast grundar sin påståenden på 100 %-ig visshet, anser att 27 % av fallen ... trotsar alla tänkbara kända förklaringar". Att med detta som utgångspunkt sedan konstatera att "ett överväldigande antal fall utan minsta tvekan är äkta UFO" borde ju inte kunna mötas med sådant massivt tvivel som det verkligen gör. Vetenskapsmän och myndigheter, samt den seriösare pressen, är naturligtvis de stora bönarna i detta drama. De gör ju allt för att hålla ufologernas "forskningsresultat" hemliga för allmänheten. Ufologernas förklaringar till detta hemlighetsmakeri är naturligtvis av samma bedrövliga klass som är vanlig från det hållet. Det är sekretess och kulissspel, politiska och ekonomiska intressen, spioneri, kontraspionage, ja allt vad ni vill. Allt detta gör att man vill hålla tefatsverkligheten hemlig. Man vill ju inte skrämma upp folk.

Man kan inte vara annat än imponerad över den otroliga skicklighet och det fullständiga samarbete som myndigheter och vetenskapsmän i hela världen presterar när de så effektivt lyckas föra detta hemlighetsmakeri, när "bevisen" med "100 %-ig" säkerhet för tefatens existens är så överväldigande stora. Regeringar skiftar, demokratier och diktaturer växlar plats över allt i världen, men ett har de gemensamt, de lyckas alla hålla verkligheten med flygande tefat hemlig. Mycket märkvärdigt. Är verkligen ufologin så svag i sin ställning att den inte lyckas peta hål på denna bubbla?

Trots sin avog inställning till vetenskapsmän är ufologerna mycket angelägna om att få med "erkänt" folk i sina kretsar. Man anser att "fina" titlar väger mer än riktiga bevis. Ufologernas sak blir inte bättre av att professorer eller den påstår det eller det. Vad vi begär av ufologerna är konkreta bevis och nyktra teorier i stället för bisarra cirkelbevis och utdrag ur seriemagisnets kultdyrkan. Det hör till vetenskapens regler att

prestera något konstruktivt, och så länge ufologerna inte är mäktiga det får de finna sig i att bli isolerade inom sina egna skal, ältande sina hugskott. Vi förnekar inte att vi kommer att få uppleva otroliga forskningsresultat inom den "riktiga" vetenskapen i framtiden, men vi vill inte ta emot färdiga lösningar som bygger på helt lösa grunder och som i så fall kan anta vilka proportioner som helst. Går man den vägen blir hela vetenskapen ett enda stort gräl mellan en mångfald "sekt". Det är inte fråga om att bortförklara okända fenomen, sådana finns det verkligen gott om, men ufologen vill inte kännas vid mer än en, säger en enda förklaring - att det rör sig om utomjordiska varelser som flyger omkring i sina tefat. I det fallet skiljer sig ufologin inte från frireligiösa sekters benhårda och orubbliga uppfattningar, eller ockultisternas brokiga skara. Även den "nyktraste" ufolog är på ett eller annat sätt "hjärmtvättad" eller "psykad", med följd att en grunduppfattning någonstans i bakhuvudet låser hans omdöme. Var och en av dem "sorterar" vad som är rimligt och vad som är orimligt, och så länge denna uppsortering endast tillfredställer ufologerna är de ställda utanför all gemenskap med övrig forskning. Det enda gemensamma för alla ufologsekt är utomjordiska varelser i analogi med religiösa sekter, där det enda gemensamma utgörs av en gud av något slag.

En tefatssekt är t.ex. fullt övertygad om att åskväder är våldsamma luftstrider mellan rivaliserande tefatsarmador från olika världar som slåss om vår stackars jord. Se där, har vi männe inte Tors ekipage någonstans. Vissa ufologer betecknar givetvis detta som bisarrerier, men samma ufologer anser däremot att vår jord någon eller några gånger i gammalhistorisk tid haft besök av utomjordiska varelser. Man hänvisar då till "bevis" i form av gamla skrifter, hållristningar, skulpturer etc. - bevis som alltså skulle ha större värde än andra.

Nej, ufologerna får vara beredda på att svälja alla åsikter i sin "forskning", göra gemensam sak och sortera ut allt som inte är gemensamt, för att från den grunden långsamt bygga upp "bevisen" steg för steg, så att den "forskning" man lägger bakom sig är allmänt erkänd. Det är en rimlig fordran man kan ställa på ufologin för att få den accepterad som forskning. Men då kanske den dör för gott, vad vet vi.

Många anser att ufologerna borde lägga ner sin energi på andra, mera "meningsfulla" forskningsfält, men detta måste nog anses som olämpligt med den vårdslöshet som de hanterar sin "vetenskap". Man kan väl säga att det är tur att de ägnar sig åt sin "orimliga" forskning, ty i annat fall kanske övriga forskningsfält också blev orimliga. Dessutom är ufologerna olämpliga ur en annan synvinkel - själva drivkraften i deras "forskning" är övertro. "Vanliga" forskningsfält skulle bli allt för tråkiga och händelsefattiga för en ufolog.

Ufologerna är inte ensamma om att drivas av ockulta krafter. Alla kulturer har genomsyrats, och kommer alltid att genomsyras av ockulta vetenskaper, den ena bisarrare än den andra, och alla med önskan om att bli trodda och tagna på allvar. Problemet har psykologiska orsaker och är en yttring av människoandens stora begränsning. Den mänskliga tankeförmågan är, som vi sagt tidigare, en nyfödd skapelse och som sådan har den åtskilligt med nyckfulla brister. Förmågan till utblickar bortom dess horisont är praktiskt taget obefintlig, och att med dess hjälp segla ut i det helt ofattbart stora kosmos måste ofelbart leda till intellektuella krusprång av "ufologisk" karaktär. Vi får vara nöjda om vi kan förhålla oss neutrala, eller om vi tror oss kunna vara det, inför naturens ofattbara skådespel som rullas upp för oss, och inte låta oss förhållas av första bästa irrlära som säger sig ge svaret på våra största och mest ofattbara gåtor.

"Jag tror inte förrän jag sett det med egna ögon". Inte ens då bör vi falla i farstun. Våra egna ögon och vårt eget förnuft är sannerligen ingen garanti för att vi skall uppfatta situationen rätt. Det finns all anledning att först fråga sig: "Varför ser jag det jag ser?"

Den otroliga mängd ufologiska bevis för de flygande tefatens existens som vi överöses med borde för länge sedan ha gjort allt motstånd omöjligt. Verkligheten är säkert mycket märkligare och underbarare än vad ufologin vill göra gällande. De utomjordiska varelserna är behäftade med alltför många mänskliga svagheter och naiva beteenden för att kunna infogas i vårt världsallts under.

Vi håller oss tills vidare till Leonardo da Vincis kloka ord: SÄLLENEDER TILL DEM SOM SÖKA GULD!"

KÄLLA: Perpeetum Mobile och andra mysterier
av Hjalmar Larsson (Clas Ohlson AB)

Nästa nummer

OM ALLT FUNGERAR SÅ KOMMER NÄSTA NUMMER I SLUTET AV AUGUSTI.
(STOFF UTKOMMER MED TRE NUMMER 1990)

GLÖM INTE !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Har Du betalat medlemsavgiften för 1990 ?? Se sidan 2.
- skriv till tidningen
- skaffa prenumeranter/medlemmar!

Adress	Telefon	Postgiro
Box 137	0753 858 57	440 19 83 - 4
145 01 NORSBORG		